

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1724201708
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1724201708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Hadnagyovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Janky Grečmal, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., v konaní zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Moyzesova 2, Pezinok, dieťa rodičov - matka: E. E. D., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., a otec - F. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, H., t.č. I. J. K. XX, A., Maďarská republika, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a o nezhode rodičov, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 5P/138/2024-96 zo dňa 16. septembra 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým zamietol návrh otca na nahradenie súhlasu matky so zmenou školy a trvalého pobytu maloletého, a v napadnutom výroku II., ktorým upravil styk otca s maloletým, p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým návrhy otca vo zvyšnej časti zamietol, z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. m e n í tak, že týmto rozsudkom mení rozsudok Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/87/2020 – 286 zo dňa 21.06.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/135/2021 – 591 zo dňa 31.08.2022, v časti úpravy styku otca s maloletým, s výnimkou úpravy styku otca s maloletým počas vianočných, zimných, letných, jarných, veľkonočných, jesenných prázdnin.

IV. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III., ktorým vo zvyšku návrh matky zamietol, z r u š u j e .

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrhy otca zamietol, výrokom II. upravil styk otca s maloletým nasledovne: - každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15:00 hod do 19:00 hod., - každý páry týždeň v kalendárnom roku v pondelok od 15:00 hod. do 19:00 hod., a od piatku od 15:00 hod. nepretržite do nedele do 19:00 hod. a to vždy tak, že v uvedené dni a hodiny si otec maloletého prevezme v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a maloletého odovzdá v uvedené dni a hodiny späť matke v mieste jej obvyklého pobytu. Matka je povinná na styk s otcom maloletého riadne a včas pripraviť, odovzdať otcovi poukaz zdravotného poistenia a cestovný pas maloletého, výrokom III. vo zvyšku návrh matky zamietol, výrokom IV. týmto rozsudkom zmenil

rozsudok Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/117/2020 - 66 zo dňa 12.10.2020, v časti úpravy styku otca s maloletým a výrokom V. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením Čl. 3, 4, 5, § 24 ods. 2, § 26, § 28 ods. 1 a 2, § 35, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, 6 z. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 116 z. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“). Vecne dôvodil, že mal za preukázané, že návrhy otca na rozhodnutie pri nezhode rodičov a na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému nie sú dôvodné, preto návrhy zamietol v celom rozsahu. Z prechádzajúcich konaní vo veci maloletého mal za preukázané, že o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 12P/87/2020-286 zo dňa 21.06.2021, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky, zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia, otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 450,- eur a bol upravený styk otca s maloletým. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č.k. 20CoP8135/2021-591 zo dňa 31.08.2022, zmenil rozsudok v časti úpravy styku otca s maloletým. Rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 05.10.2022. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 5P/8/2023-220 zo dňa 19.06.2023, bol zamietnutý návrh otca na striedavú osobnú starostlivosť a ako aj návrh matky na úpravu styku otca s maloletým. Voči rozhodnutiu podal otec odvolanie, Krajský súd v Trnave rozsudkom, č.k. 15CoP/183/2023-350 zo dňa 27.06.2024, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uznesením, č.k. 5P/64/2024-20 zo dňa 04.04.2024, bol nahradený súhlas otca so zápisom maloletého do Základnej školy I. XXXX/XX, D., proti uzneseniu podal otec odvolanie, Krajský súd v Trnave uznesením, č.k. 12CoP/97/2024 - 126 zo dňa 10.07.2024, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Dôvody, ktorými otec odôvodnil návrh na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a zrušenie výživného sú zhodné z dôvodmi, ktoré uvádzal v konaní sp.zn. 5P/38/2023 (správne „5P/8/2023“ – pozn. odvolacieho súdu). Od rozhodnutia Krajského súdu v Trnave dňa 27.06.2024 nenastali také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/87/2020-286 zo dňa 21.06.2021, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 450,- eur. Dôvody, pre ktoré bol zamietnutý predchádzajúci návrh otca, pretrvávajú naďalej. Vážny konflikt ohľadom otázky úpravy výkonu rodičovských práv a povinností naďalej pretrváva, každý z rodičov má o starostlivosti a výchove maloletého inú predstavu, a preto neboli schopní dospieť k rodičovskej dohode. Komunikácia, ktorú rodičia maloletého medzi sebou zvolili, jednoznačne nie je v záujme maloletého a nemôže prispieť k upokojeniu situácie, časom neprišlo k jej zlepšeniu, naopak, komunikácia rodičov sa stále zhoršuje, nie sú schopní konštruktívneho rozhovoru, a to ani v záujme maloletého a napriek snahe súdu. V aktuálnej situácii v rodine by zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov nebolo v najlepšom záujme maloletého.

3. Otec tiež navrhol, aby naposledy určené výživné bolo zrušené a neurčené. Nakoľko súd prvej inštancie návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov z vyššie uvedených dôvodov zamietol, zamietol aj návrh na zrušenie a neurčenie výživného, nakoľko navrhnutá úprava je naviazaná na rozhodnutie súdu o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti.

4. K návrhu otca, aby bola obom rodičom uložená povinnosť naďalej aktívne udržiavať rodičovskú komunikáciu ohľadne maloletého, nesmú ju blokovať a akýmkoľvek spôsobom ju brániť, mariť a neumožňovať komunikáciu medzi maloletým a druhým rodičom a naopak, rodičia sú povinní umožňovať maloletému využívať komunikačné zariadenia, ktoré boli maloletému zverené ako jeho osobné veci, súd prvej inštancie konštatoval, že tieto povinnosti vyplývajú rodičom priamo z ustanovení Zákona o rodine, preto nie je potrebné túto povinnosť rodičom uložiť rozhodnutím súdu.

5. Uznesením, č.k. 5P/64/2024-20 zo dňa 04.04.2024, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením, č.k. 12CoP/97/2024 - 126 zo dňa 10.07.2024, potvrdil, bol nahradený súhlas otca so zápisom maloletého do Základnej školy I. XXXX/XX, D., na základe ktorého bol maloletý riadne zapísaný do 1. ročníka Základnej školy na I. K. L. D., kde od 1. septembra 2024 aj nastúpil. Podľa vyjadrenia učiteľky maloletého má maloletý k vyučujúci kladný vzťah, so spolužiakmi má dobrý vzťah, postupne sa začleňuje do triedneho kolektívu a hľadá si v ňom svoje miesto. Nakoľko súd prvej inštancie maloletého nezveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a maloletý riadne nastúpil plnenie povinnej školskej dochádzky, nie je daný dôvod, pokiaľ sa rodičia maloletého tak nedohodnú, aby bol maloletý zapísaný do Základnej školy v H., ktorá sa vlastne ani nenachádza v mieste bydliska maloletého, keďže domov maloletého

je u matky v D. a u otca v A.. V záujme maloletého nie je tiež, aby chodil do dvoch základných škôl, nakoľko samotný prechod dieťaťa z materskej školy do prvého ročníka je náročný, musí si zvykať na nové pravidlá, na nový kolektív detí, čo by v prípade dvoch rôznych škôl bolo pre maloletého zaťažujúce a jeho začlenenie do kolektívu detí a privykanie na nový režim by bolo pre maloletého komplikované. Rovnako by to sťažilo aj výber záujmových krúžkov a voľnočasových aktivít maloletého.

6. Súd prvej inštancie zamietol aj návrh otca na nahradenie súhlasu matky na zmenu trvalého bydliska maloletého na adresu trvalého bydliska otca v H. M. G. XXXX/XX, XXXXX H. z dôvodu, že trvalé bydlisko maloletého je od 20.10.2023 na adrese C. XXXX/XX, D.. Napriek tomu, že matka pri zmene trvalého pobytu maloletého súhlas otca ani súdu nežiadala, súd prvej inštancie nezistil potrebu zmeny aktuálneho trvalého bydliska maloletého tak, ako žiada otec, keďže z vyjadrenia rodičov vyplýva, že v súčasnosti má maloletý dva domovy, jeden v A., čo je jeho pôvodný, rodný domov, v ktorom prežil väčšiu časť svojho života a druhý domov v D. u matky, kde býva dva roky, teda k adrese v H. nemá žiaden vzťah. Momentálne nie je daný žiaden dôvod, prečo by bolo vhodnejšie toto trvalé bydlisko ako trvalé bydlisko matky, ktorej bol maloletý zverený rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/87/2020-286 zo dňa 21.06.2021, do osobnej starostlivosti.

7. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že styk otca s maloletým upravený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/135/2021-591 zo dňa 31.08.2022, podľa ktorého má otec právo stretávať sa s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15.00 hod. nepretržite do piatku do 08.00 hod., každý párny kalendárny týždeň v pondelok od 15:00 hod. do utorka do 08.00 hod., a od piatku od 15.00 hod nepretržite do pondelka 8.00 hod nasledujúceho týždňa, nie je v aktuálnej situácii, kedy maloletý nastúpil do 1. ročníka základnej školy, v jeho najlepšom záujme. Zákon o rodine uprednostňuje pri úprave styku rodičov s maloletým dieťaťom dohodu rodičov a dáva rodičom dostatočný priestor, aby sa rodičia na styku dohodli a to s ohľadom na ich rodinnú situáciu, záujmy a možnosti, čo sa v prípade rodičov maloletého, ani pôsobením súdu a opatrovníka, nepodarilo. Otec sám uviedol, že pri danej úprave styku je pre neho vzhľadom na vzdialenosť jeho bydliska a školy maloletého náročné vozit' včas maloletého do školy a z tých dôvodov vynechával maloletý aj dochádzku do materskej školy a z toho dôvodu sa maloletý nezúčastnil vyučovania dňa 12.09.2024. U dieťaťa, ktoré dovŕšilo šiesty rok veku a dosiahlo školskú spôsobilosť, je školská dochádzka povinná. Podľa školského poriadku základnej školy, ktorú maloletý navštevuje je žiak povinný chodiť do školy pravidelne a včas podľa rozvrhu hodín a zúčastňovať sa činností, ktoré škola organizuje, dôvody ospravedlnenej neprítomnosti žiaka sú choroba žiaka, mimoriadne udalosti v rodine, účasť žiaka zaradeného do systému vrcholového športu a kultúrnych podujatí na organizovanej príprave, lekárom nariadený zákaz dochádzky do školy, mimoriadne nepriaznivé poveternostné podmienky, náhle prerušenie premávky hromadných dopravných prostriedkov, jednodňovú absenciu žiaka môže rodič ospravedlniť maximálne 5x počas jedného roka. Žiaci na vyučovanie prichádzajú pred začatím hodiny včas, tak, aby najneskôr 5 minút pred začiatkom hodiny boli na svojom mieste s pripravenými učebnými pomôckami podľa rozvrhu, škola sa uzatvára o 8:00 hod, kedy majú byť všetci žiaci pripravení na vyučovanie vo svojich triedach, žiaci, ktorí prídu do školy po 8:00 hod, budú vpustení do budovy školy o 8:10 hod. a vyučujúci zapíše ich neskorý príchod na vyučovanie do triednej knihy, opakované bezdôvodné neskoré príchody na vyučovanie sa považujú za porušovanie školského poriadku, za každé 3 takéto príchody bude žiakovi udelená 1 neospravedlnená hodina. Maloletý sa v dôsledku konania otca už v prvých dňoch školského roka dopustil porušenia školského poriadku. Otec svoje konanie opakovane odôvodňuje veľkou vzdialenosťou školy a bydliska maloletého u otca v A.. Pre otca a pre maloletého táto situácia nie je nová, nakoľko maloletý 3 roky navštevoval materskú školu v N., obci pri D., maloletý je na dochádzanie zvyknutý a nejde o takú vzdialenosť, aby otec nedoviezol do školy včas. Z dôvodu, aby ranné dochádzanie negatívne nezasahovalo do plnenia školských povinností maloletého, súd prvej inštancie návrhu matky vyhovel a zmenil úpravu styku otca s maloletým počas párneho, nepárneho týždňa a víkendov. Vo zvyšku návrh matky zamietol z dôvodu, že na zmenu úpravy styku počas školských prázdnin nebol daný dôvod. Styk otca s maloletým počas školských prázdnin bude naďalej prebiehať podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP8135/2021-591 zo dňa 31.08.2022. Súd prvej inštancie zohľadnil aj názor maloletého, ktorý uviedol, že chce byť s mamou a s otcom sa stretávať počas víkendu a sám zhodnotil, že je pre neho lepšie chodiť od školy do D.. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

8. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého z dôvodov podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, h/ Civilného sporového poriadku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že maloletého zverí do striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch, rozhodne o zmene výživného zo súčasných 450,- eur mesačne na 0 eur mesačne, nariadi obom rodičom, aby udržiavali rodičovskú komunikáciu, a aby nebránili maloletému v komunikácii s druhým rodičom, nahradí súhlas matky s návštevou školy maloletým v H. (alt. umožní maloletému súbežnú školskú dochádzku v dvoch školách) a so zmenou adresy trvalého bydliska maloletého na adresu trvalého bydliska otca maloletého naspäť do H..

9. Dôvodil, že konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v rozpore so základnými procesnými princípmi a zásadou rovnosti účastníkov tým, že mu súd prvej inštancie neumožnil riadne uplatniť jeho procesné práva, keďže mu nebolo včas doručené vyjadrenie matky zo dňa 09.09.2024, s ktorým sa mohol oboznámiť až na pojednávaní, čím mu bola odňatá možnosť pripraviť si obhajobu a reagovať. Kolízna opatrovníčka konala jednostranne a v koordinácii so súdom prvej inštancie a matkou, keď disponovala listinnými dôkazmi (najmä zo školy), ktoré jemu doručené neboli. Opatrovníčka a sudkyňa boli v pojednávacej miestnosti osamote počas 17 minút bez prítomnosti účastníkov, čo podľa neho vyvoláva pochybnosti o ich nezáujatosti a o objektívnosti procesu. Od roku 2020 sa domáha striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, avšak súdy jeho návrhom systematicky nevyhovujú. Pôvodná rodičovská dohoda z mája 2020 počítala s postupným prechodom k striedavej starostlivosti, čo však nebolo súdmi rešpektované. V ďalších konaniach však matka účelovo menila návrhy a súdy sa tým nechali viesť – najprv v konaní o rodičovskej dohode, neskôr v rozvodovom konaní a následne v konaní o zmene trvalého pobytu a o škole. Súd prvej inštancie pochybil, keď vychádzal z neaktuálneho rozsudku z roku 2020, hoci medzičasom Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č.k. 20CoP/135/2021-591 zo dňa 31.08.2022, rozhodol o úprave styku inak, čím súd prvej inštancie prejavil nepripravenosť na pojednávanie a vydal rozhodnutie, ktoré nezodpovedá aktuálnemu právnomu stavu. Výrok súdu prvej inštancie „Súd návrhy otca zamietá“ považuje za nepreskúmateľný a neurčitý, súd prvej inštancie sa s jeho návrhmi sa vecne nevyporiadal, pretože nešpecifikoval, ktoré jeho konkrétne návrhy zamietol, hoci on ich formuloval jednoznačne a podrobne.

10. Matka opakovane a nezákonne zmenila trvalý pobyt maloletého bez jeho súhlasu ako zákonného zástupcu, čím porušila jeho rodičovské práva. Prvá zmena nastala v roku 2020 (do N.) a druhá v roku 2023 (do D.), matka tieto kroky využila účelovo na to, aby odôvodnila zápis maloletého najskôr do materskej školy v N. a následne do základnej školy v D.. Takýto postup znemožňuje realizáciu striedavej starostlivosti, keďže vzdialenosť jeho bydliska v A. od D. je výrazne väčšia, než by bola v prípade školy v H.. Výber základnej školy v H. (konkrétne I. alebo O.) by bol objektívne vhodnejší kompromis – je rovnako vzdialená od bydliska oboch rodičov, lepšie dostupná verejnou dopravou, ponúka širší výber krúžkov a dieťa by nebolo vystavené nadmernej časovej a fyzickej záťaži cestovaním.

11. Súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy a nerešpektoval obsah jemu predložených listín. Obzvlášť namietá spôsob vykonania výsluchu maloletého, ktorý bol podľa jeho názoru vedený manipulatívne a sugestívne, pričom sudkyňa a kolízna opatrovníčka kladli otázky, ktoré navádzali dieťa na odpovede v prospech matky („radšej by si bol v D., že?“). Výsluch nebol vedený spôsobom, ktorý by umožnil maloletému slobodne vyjadriť svoj názor, a jeho výsledky boli súdom prvej inštancie nesprávne interpretované. Matka maloletého účelovo manipuluje a používa ako nástroj osobnej pomsty voči nemu, pred maloletým ho dehonestuje („urobila to, lebo si nebol dobrým mužom“) a ovplyvňuje jeho postoje. Matka tiež maloletému bráni v pravidelnom telefonickom kontakte s ním, odmieta s ním komunikovať o zásadných otázkach (škola, krúžky), a odmieta akékoľvek jeho návrhy, hoci by boli v záujme maloletého (napr. účasť na krúžkoch v H.).

12. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď nerešpektoval princíp najlepšieho záujmu dieťaťa a neuprednostnil zachovanie vyváženého vzťahu k obom rodičom, jednostranne podporil postavenie matky na úkor jeho rodičovských práv. Rodičovská dohoda z roku 2020, ktorá bola schválená súdom, počítala s postupným prechodom k striedavej starostlivosti, čo súd prvej inštancie úplne ignoroval, a je mu tak odopierané právo spolurozhodovať o podstatných otázkach života maloletého (výber školy, trvalý pobyt), čím je porušené jeho právo na rovnosť rodičovských práv a povinností.

13. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozhodnutie súd prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že odvolanie otca je síce rozsiahle, avšak jeho obsah nepovažuje za právne relevantný. Otec sa v odvolaní nezaobrá skutkovými a právnymi dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ani nepredkladá nové dôkazy, ktoré by mohli vyvrátiť závery súdu. Namiesto toho sa sústreďuje na kritiku sudkyne, kolíznej opatrovníčky, matky a samotného súdneho systému. Text odvolania otca je nekonzistentný, nesúrodý a ťažko zrozumiteľný, pričom výroky otca nie sú podložené dôkazmi. Odvolanie má charakter subjektívnej sťažnosti, nie relevantného procesného podania smerujúceho k zvráteniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Otec spochybňuje štandardné procesné úkony, napríklad doručovanie písomností, zasielanie žiadosti matke, aby zabezpečila prítomnosť maloletého na pojednávaní, či samotné pohovory ÚPSVaR a kolíznej opatrovníčky. Už v skorších konaniach (keď malo maloleté dieťa 2 roky) opakovane požadoval jeho vypočutie. Súd prvej inštancie k tomu pristúpil až v čase, keď dieťa dosiahlo školský vek a bolo schopné vyjadriť vlastné názory. Maloletý je pravidelne monitorovaný ÚPSVaR a kolíznym opatrovníkom: návštevy prebehli už v roku 2020 počas rozvodového konania, v roku 2023 v domácom prostredí a opakovane aj formou osobných pohovorov. Dieťa pozná kolízneho opatrovníka, vie s ním komunikovať a opatrovník má dlhodobý prehľad o jeho vývine a rodinných pomeroch. Preto sú námietky otca, že by postupy orgánov sociálnoprávnej ochrany alebo súdu boli účelové či „koordinované“, nepodložené a absurdné. Maloletý bol prvýkrát vypočutý priamo na súde, avšak pre neho nejde o neprimeranú záťaž, keďže je dlhodobo sledovaný ÚPSVaR a kolíznym opatrovníkom. Maloletý má 7 rokov, jeho výpoveď bola primeraná jeho veku, spontánna a úprimná. Vyjadriť sa, že sa cíti lepšie v starostlivosti matky, hoci žijú v menšom byte v D. než v otcovom dome v A.. Maloletý hodnotí prostredie emocionálne, nie materiálne, čo dodáva jeho výpovedi autenticitu. Je prirodzené, že chce tráviť viac času s matkou, ktorá sa oň stará od narodenia, vrátane starostlivosti počas prvých hospitalizácií, aj teraz prostredníctvom záujmových aktivít a spoločných výletov (dovolenky pri mori, lyžovačky, poznávacie zájazdy). Otec neposkytuje dieťaťu podobné zážitky, nechodí s ním na dovolenky ani výlety, nevedie ho na krúžky, nezúčastňuje sa na jeho aktivitách a nepodporuje jeho rozvoj. Toto maloletý vníma minimálne tri roky, čo je jedným z dôvodov jeho preferencie matky. Výživné vo výške 450 eur mesačne bolo dohodnuté rodičmi v rámci rozvodového konania a potvrdené rozsudkom súdu z 21.06.2021. Ako matka zabezpečuje všetky náklady spojené s potrebami dieťaťa. Otec okrem výživného neprispieva na žiadne výdavky, niekedy dokonca ani riadne neplatí výživné a musí byť vyzývaný právnymi zástupcami. S ohľadom na príjem otca (cca 2 800 eur mesačne) a jeho životné podmienky (sám vo veľkom dome so záhradou) považuje jeho námietky k výživnému za nedôvodné. Otec v priebehu konania navrhol nahradenie súhlasu matky so zápisom na ZŠ P. L. H.. Najlepší záujem dieťaťa spočíva v zachovaní stability školského prostredia. Maloletý navštevoval materskú školu v N. a prirodzene pokračuje v ZŠ v D., kde má zázemie, spolužiakov a blízkosť bydliska. Navštevovanie dvoch škôl by bolo pre dieťa neprijateľné – znamenalo by časté zmeny kolektívu, prostredia a narúšalo by jeho sociálne väzby. Otec tiež navrhol nahradenie súhlasu matky so zmenou adresy trvalého pobytu maloletého na adresu otca, na ktorej sám nebýva, a ktorú využíva iba na účely korešpondencie. Nehnuteľnosť vlastní sestra otca a maloletý k nej nemá žiadny vzťah. Trvalý pobyt dieťaťa má byť viazaný na bydlisko matky, ktorá ho má zverené do osobnej starostlivosti a kde dieťa reálne žije. Návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti zamietol už Krajský súd v Trnave dňa 27.06.2024 pre nevhodnú komunikáciu rodičov, najmä zo strany otca, a pre jeho nerešpektovanie povinností spojených so školskou dochádzkou a starostlivosťou o dieťa. Od tohto rozhodnutia sa situácia nezlepšila, naopak, správanie otca sa zhoršilo: maloletý meškal do školy, otec ignoroval povinné zdravotné cvičenia, odmietal zabezpečiť krúžky a záujmové aktivity, nerešpektoval vôľu maloletého. Zmena úpravy styku, ktorú neskôr súd prvej inštancie vykonal, bola nutná práve preto, aby sa zabezpečila pravidelná školská dochádzka dieťaťa.

14. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne a zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, ktoré sú založené v spisovej dokumentácii.

15. Otec v odvolacej replike k vyjadreniu matky zotrval na návrhoch na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, na vyváženom systéme odovzdávania dieťaťa (ten, komu starostlivosť začína, si dieťa preberá), na úprave výživného na 0 eur alebo primerane k pomeru starostlivosti, na zabezpečení rodičovskej komunikácie a umožnení kontaktu maloletého s otcom cez telefón, na nahradení súhlasu matky so školou v H. a so zmenou trvalého bydliska dieťaťa na adresu otca v H., pretože tieto návrhy sú v súlade s rodičovskou dohodou z mája 2020, ktorá je stále platná, morálne záväzná a nebola nikdy vypovedaná. Odvolanie bolo rozsiahle preto, že sa dôkladne zaoberal každým výrokom súdu prvej inštancie, kolízneho opatrovníka a matky a tieto podľa neho dôkazne vyvrátil. Spochybňuje tvrdenie

matky, že trpí stihomamom, a konštatuje, že otázku údajnej koordinácie súdu a účastníkov musí posúdiť odvolací súd. Matka už vo februári 2020 potajme prepísala trvalý pobyt syna z H. do N., aby sa konania viedli v D. a nie v H., ďalší prepis z N. do D. v októbri 2023 bol rovnako jednostranný a nelegitímny. Poprel tvrdenie matky, že už vo veku dvoch rokov žiadal vypočutie maloletého, ktorý bol vypočutý až v roku 2024 a podľa neho nevedel kam ide a prečo. Matka syna vopred navádzala, čo má hovoriť (že chce školu v D. a viac času s matkou), no maloletý zároveň jasne uviedol, že chce byť štyri dni u matky a tri dni u otca. Tento prejav vôle súd prvej inštancie a kolízny opatrovník úplne ignorovali. Spochybňuje objektivitu a nezáujatosť kolíznej opatrovníčky, ktorá má spis maloletého až od septembra 2022 a osobne s ním uskutočnila len dva pohovory, posledný až v septembri 2024. Maloletý pritom pri výpovedi uviedol, že nevie, kto opatrovníčka je. Maloletého naučil plávať, potápať, bicyklovať, hrať na hudobné nástroje, obsluhovať zvukové a obrazové zariadenia, práci s drevom a náradím. Tvrdenia matky o záujme maloletého o pamiatky a mestá označuje za nepravdivé fabulácie. Nesúhlasil s tvrdením matky, že s ním maloletý nechodil na viacdňové dovolenky, dôležité je tiež prostredie jeho domova, ktoré poskytuje maloletému podmienky na seberealizáciu. Matka úmyselne vytvorila vzdialenostnú bariéru tým, že dieťa zapísala do materskej a základnej školy v N. a D., hoci pracuje v H.. Tým podľa neho účelovo znemožnila jeho účasť na krúžkoch. Matka často zapisovala syna na krúžky potajme a on sa o nich dozvedal len sprostredkované. Matka namieta nezaujem otca o maloletého, avšak zámerne vytvára situácie tak, aby mu styk s maloletým znemožňovala. Poukazuje na časové a kilometrové vzdialenosti (51 km denne do D., ranné vstávanie o 6:00, cestovanie cez D1/D4). Matka v tomto smere koná účelovo, keď trvá na škole v D., hoci obaja pracujú v H.. Tiež spochybnil oprávnenosť matkiných tvrdení, že trvalý pobyt má súvisieť s vlastníctvom nehnuteľnosti. Zdôrazňuje, že ide o administratívny údaj, ktorý rodičia bežne menia účelovo (napr. kvôli spádovosti školy). Tvrdí, že matka vždy konala potajme a bez jeho súhlasu. Matka účelovo bráni aj prechodu z nerovnomernej striedavej starostlivosti 8:6 na vyrovnanú 7:7 a presadzuje model 12:2, čím prakticky eliminuje jeho rodičovský podiel. Maloletý má dva domovy a súd prvej inštancie nemal dôvod na zmenu zaužívaného modelu.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b/ Civilného mimosporového poriadku, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom, otcom (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutom výroku I. v časti zamietnutia návrhu otca na nahradenie súhlasu matky so zmenou školy a trvalého pobytu maloletého a v napadnutom výroku II., vo zvyšnej zamietajúcej časti napadnutého výroku I. (zmena zverenia maloletého, zrušenie a neurčenie vyživovacej povinnosti, uloženie povinnosti rodičom udržiavať rodičovskú komunikáciu) pre zrušenie a zastavenie konania v danej časti, v časti napadnutého výroku III. pre zrušenie (§ 389 ods. 1 pís. a/ Civilného sporového poriadku) a v napadnutom výroku IV. pre zmenu (§ 388 Civilného sporového poriadku), pričom vychádzal zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 Civilného sporového poriadku).

17. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola nezhoda rodičov (nahradenie súhlasu matky so zmenou školy a trvalého pobytu maloletého), zmena zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, zrušenie a neurčenie vyživovacej povinnosti otca na maloletého, uloženie povinnosti rodičom udržiavať rodičovskú komunikáciu) a zmena úpravy styku otca s maloletým.

18. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu i rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrhy otca na nahradenie súhlasu matky so zmenou školy a trvalého pobytu maloletého, na zmena zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, na zrušenie a neurčenie vyživovacej povinnosti otca na maloletého, na uloženie povinnosti rodičom

udržiavať rodičovskú komunikáciu zamietol (výrok I.), návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým vyhovel tak, že upravil styk otca s maloletým počas každého nepárneho týždňa v kalendárnom roku v stredu od 15:00 hod do 19:00 hod., každého párneho týždňa v kalendárnom roku v pondelok od 15:00 hod. do 19:00 hod., a od piatku od 15:00 hod. nepretržite do nedele do 19:00 hod. vždy tak, že v uvedené dni a hodiny si otec maloletého prevezme v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a maloletého odovzdá v uvedené dni a hodiny späť matke v mieste jej obvyklého pobytu, matka je povinná na styk s otcom maloletého riadne a včas pripraviť, odovzdať otcovi poukaz zdravotného poistenia a cestovný pas maloletého (výrok II.) s tým, že vo zvyšku súd návrh matky zamietol (výrok III.), ktorým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/117/2020 - 66 zo dňa 12.10.2020, v časti úpravy styku otca s maloletým (výrok IV.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

19. Odvolací súd predtým, ako pristúpil k vecnému posúdeniu správnosti skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, sa najprv zaoberal námietkami týkajúcich sa procesných väd, v zmysle odvolacích námietok otca, ktorý najmä namietal, že podanie matky zo dňa 09.09.2024 mu bolo doručené až na pojednávaní konanom dňa 16.09.2024, v dôsledku čoho podľa jeho názoru nemal dostatočný priestor na oboznámenie sa s týmto podaním a na uplatnenie primeranej procesnej obrany, čím mu nebol poskytnutý primeraný čas na oboznámenie sa a nemohol sa preto relevantne vyjadriť. Namietaný procesný postup súdu prvej inštancie odvolací súd nepovažuje za vadu konania, a to vzhľadom na obsah podania matky, v ktorom neboli uvedené žiadne nové skutkové okolnosti ani dôkazné návrhy, ale predstavoval iba vyjadrenie matky k podaniam otca, jej hodnotenie faktického stavu a formuláciu jej návrhu na úpravu styku. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v konaniach vo starostlivosti súdu maloletých súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, ale je povinný zisťovať skutočný stav z úradnej povinnosti, pričom vyjadrenia rodičov sú iba jedným z podkladov, z ktorých súd vychádza. V tomto prípade otcom namietané doručenie vyjadrenia na pojednávaní nemalo žiadny negatívny vplyv na jeho možnosť uplatniť svoje procesné práva, ani na zákonnosť rozhodnutia, pričom po oboznámení sa so zvukovým záznamom z predmetného pojednávania konanom dňa 16.09.2024 odvolací súd konštatuje, že návrh na zmenu úpravy styku a vrátane dôvodov tejto zmeny bol matkou prezentovaný aj ústne na pojednávaní, pričom sa nejedná o právne náročnú vec. Z rovnakých dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku otca týkajúcu sa nedoručenia správy kolízneho opatrovníka súdom prvej inštancie, ktorý svoj postoj a odporúčenie prezentoval aj ústne na pojednávaní. Povinnosťou kolízneho opatrovníka je o.i. zisťovať pomery maloletého vrátane jeho školskej dochádzky, a preto komunikácia so školou bola v súlade s jej úlohou. Skutočnosť, že súd prvej inštancie mal tieto informácie k dispozícii, neznamená, že by bol otec vylúčený z konania. K odvolacej námietke otca, že kolízna opatrovníčka zotrvala so sudkyňou v miestnosti 17 minút bez prítomnosti rodičov, nebola ničím podložená, uvedené tvrdenie otca odvolaciemu súdu nevyplynulo ani so zvukového záznamu z pojednávania, pričom sama osebe nie je dôvodom na spochybnenie zákonnosti postupu súdu prvej inštancie.

20. Odvolací súd následne napadnutý rozsudok preskúmal aj z hľadiska jeho vecnej správnosti, pričom v plnom rozsahu prevzal súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatnených nárokov rodičov. Pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci v časti zamietnutia návrhov otca v časti nezhody rodičov a zmeny úpravy styku otca s maloletým, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, stotožňuje sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v danej časti a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku konštatuje správnosť jeho dôvodov, ktoré už iba odkazuje na správne, zrozumiteľné a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na otcom uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže mu dať za pravdu. Otec vo svojom odvolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody spochybňujúce správnosť záverov odôvodnenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd uvádza, že samotný fakt, že otec sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje, ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Odvolací súd pre nutnosť vyporiadania sa s odvolacími námietkami otca a na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie dopĺňa nižšie uvedené.

21. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby,

vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

22. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

23. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

24. Zákon o rodine výslovne nevymedzuje pojem osobnej starostlivosti o dieťa. Vo všeobecnosti však možno pod tento pojem subsumovať najmä spoločné bývanie rodiča s dieťaťom, zabezpečovanie každodennej osobnej opatery a rozhodovanie o bežných záležitostiach každodenného života dieťaťa. Zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov nedochádza k obmedzeniu rodičovských práv a povinností druhého rodiča, a preto aj naďalej obaja rodičia spoločne vykonávajú rodičovské práva a povinnosti, a to predovšetkým vo vzťahu k rozhodovaniu o záležitostiach, ktoré nemožno kvalifikovať ako bežné. Medzi takéto závažné záležitosti Zákon o rodine výslovne zaraďuje aj prípravu dieťaťa na budúce povolanie, do ktorej spadá aj výber základnej školy. V prípade, že medzi rodičmi nedôjde k dohode o rozhodnutí týkajúcom sa podstatnej záležitosti výkonu rodičovských práv a povinností, je oprávnený ktorýkoľvek z rodičov obrátiť sa na súd, ktorý vo veci rozhodne v súlade s ustanovením § 35 Zákona o rodine.

25. Otec sa domáhal udelenia súhlasu za matku so zmenou školy a trvalého pobytu maloletého z dôvodu, že matka v rozpore s rodičovskou dohodou a bez jeho vedomia a súhlasu dvakrát zmenila trvalý pobyt maloletého (v roku 2020 do N. a v roku 2023 do D.), čím porušila jeho rodičovské práva, znemožnila realizáciu dohody o spoločnej základnej škole v H. a vytvorila situáciu, ktorá komplikuje výkon striedavej starostlivosti. Otec preto navrhol, aby maloletý nastúpil do školy v H., ktorú považoval za objektívne vhodnejší kompromis vzhľadom na jej približne rovnakú vzdialenosť od bydlísk oboch rodičov, lepšiu dostupnosť verejnou dopravou, širšie možnosti mimoškolných aktivít a menšiu časovú a fyzickú záťaž maloletého pri dochádzaní.

26. Súd prvej inštancie tieto návrhy otca na udelenie súhlasu so zápisom maloletého do základnej školy v H. a na zmenu jeho trvalého pobytu dôvodiac, že súhlas otca so zápisom maloletého do ZŠ I. L. D. bol nahradený rozhodnutím súdu, na základe ktorého maloletý do školy riadne nastúpil, pričom sa tam úspešne adaptuje, vytvára si vzťahy so spolužiakmi a kolektívom; keďže nebol zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov, jeho školská dochádzka sa viaže na miesto bydliska matky v D., nie na H., a preto by paralelný zápis do dvoch škôl bol v rozpore s jeho záujmom, keďže by neprímerane sťažil adaptáciu na nové prostredie aj výber voľnočasových aktivít. Aj keď matka pri zmene trvalého pobytu v roku 2023 nepožiadala o súhlas otca, neexistuje dôvod určovať trvalý pobyt na adrese otca v H., keďže maloletý žije u matky v D. už dva roky, má tam vytvorené zázemie, zatiaľ čo k adrese v H. nemá žiadny vzťah.

27. Odvolací súd po preskúmaní napadnutej časti rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zamietol návrh otca na udelenie súhlasu so zápisom maloletého do základnej školy v H. a na zmenu jeho trvalého pobytu. Pokiaľ ide o otázku školy, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukazuje na to, že uznesením Okresného súdu Pezinok, č.k. 5P/64/2024-20

zo dňa 04.04.2024, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 12CoP/97/2024-126 zo dňa 10.07.2024, bol nahradený súhlas otca so zápisom maloletého do Základnej školy I. L. D.. Na základe tohto rozhodnutia bol maloletý riadne zapísaný do 1. ročníka uvedenej školy a od 1. septembra 2024 ju aj navštevuje. Z vyjadrenia triednej učiteľky vyplynulo, že maloletý má k vyučujúcej pozitívny vzťah, postupne si nachádza miesto v kolektíve a nadväzuje rovesnícke vzťahy, pričom adaptácia prebieha primerane jeho veku. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že v záujme maloletého nie je destabilizovať tento proces zmenou školy, a už vôbec nie jeho paralelnou dochádzkou do dvoch základných škôl. Samotný prechod dieťaťa z materskej školy do základnej školy je náročný, vyžaduje adaptáciu na nové prostredie, kolektív aj režim, čo by pri navštevovaní dvoch škôl bolo pre maloletého neprimerane zaťažujúce. Zároveň by takýto postup sťažil výber a organizáciu záujmových krúžkov a voľnočasových aktivít. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil, že nie je dôvod, aby bol maloletý zapísaný do školy v H., ktorá sa ani nenachádza v mieste jeho bydliska, keďže jeho domovy sú v D. u matky a v A. u otca.

28. Pokiaľ ide o návrh otca na zmenu trvalého pobytu maloletého na adresu jeho bydliska v H., odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že takýto návrh tiež nie je dôvodný. Je nesporné, že matka pri zmene trvalého pobytu maloletého v októbri 2023 súhlas otca nežiadala, avšak samotná táto skutočnosť neodôvodňuje potrebu určovať trvalý pobyt dieťaťa na adrese navrhovanej otcom. Maloletý má v súčasnosti dva domovy – pôvodný v A., kde prežil podstatnú časť svojho života, a druhý u matky v D., kde spolu bývajú už dva roky (a ktorý otec nenamietal). Naopak, k adrese v H., ktorú navrhoval otec, si maloletý nikdy nevytvoril žiaden vzťah a ani v nej reálne nežil. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie predmetné návrhy otca posúdil správne zohľadňujúc v prvom rade záujem maloletého, a preto ich dôvodne zamietol.

29. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

30. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

31. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

32. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

33. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že nakoľko rozhodnutie o úprave výkonu práv a povinností rodičov maloletých detí nie je rozhodnutím, ktoré zanikne splnením jednorazovej povinnosti, zákon umožňuje, aby bolo toto rozhodnutie zmeniteľné do budúcnosti, ak sa vo všeobecnosti podstatným spôsobom zmenia okolnosti, z ktorých súd vychádzal pri vyhlásení rozsudku. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom nemá povahu rozhodnutia, ktoré by zaniklo splnením jednorazovej povinnosti, ale je rozhodnutím, ktoré je v budúcnosti zmeniteľné za zákonom určených podmienok. Zmena je prípustná v prípade, ak dôjde k podstatnej zmene okolností, z ktorých súd vychádzal pri jeho vydaní. Táto možnosť predstavuje výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí v civilnom procese, vyjadrenú princípom *clausula rebus sic stantibus*. Aby bolo možné viesť dokazovanie o novom návrhu na zmenu úpravy styku rodiča s maloletým dieťaťom, súd musí ako prvé posúdiť, či došlo k zmene pomerov, a následne, či sa táto zmena závažným spôsobom prejavila v pomeroch účastníkov v porovnaní so stavom v čase vydania pôvodného rozsudku. Ak by súd nerozhodoval na podklade preukázanej zmeny pomerov,

ale napriek tomu by pristúpil k zmene úpravy styku, išlo by o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného rozhodnutia. Len v prípade preukázanej zmeny pomerov je súd oprávnený zasiahnuť tak do autoritatívneho výroku súdu, prípadne aj do dohody rodičov, ak bola súdom schválená.

34. Zákon o rodine zasahuje do úpravy styku s maloletým dieťaťom len v špecifických, neštandardných situáciách s tým, že uprednostňuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom a rozhodovanie súdu prichádza do úvahy až po zistení, že takáto dohoda nie je možná. Ak dohody niet, súd upraví styk s maloletým dieťaťom rodičov, ktorí spolu nežijú. Pri určovaní rozsahu, časového vymedzenia a miesta, musí súd posudzovať všetky okolnosti veľmi starostlivo. V každom prípade však súd musí pri rozhodovaní o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom skúmať, či takáto úprava styku je v záujme maloletého dieťaťa, či to vyžadujú pomery v konkrétnej rodine, či by nedošlo k citovej ujme, a či by bol rozvoj maloletého dieťaťa najmä z citovej, rozumovej a mravnej stránky ohrozený. Pretože záujem dieťaťa musí byť prioritným hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi, kritériom pri rozhodovaní vo vzťahu k maloletému dieťaťu nie je želanie konkrétneho rodiča. Je preto nevyhnutné, aby pri akomkoľvek súdnom rozhodovaní týkajúcom sa detí bol ich najlepší záujem skúmaný a posudzovaný ako určujúce kritérium pre konečné rozhodnutie - nech sa jedná o akékoľvek konanie týkajúce sa maloletého dieťaťa. Koncept najlepšieho záujmu dieťaťa je flexibilný a vždy si vyžaduje individuálne posúdenie a definovanie podľa konkrétnej situácie, v ktorej sa dieťa nachádza, so zreteľom na jeho osobné pomery, okolnosti a potreby.

35. Z obsahu spisu vyplynulo, že ostatný raz o úprave styku otca s maloletým bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/87/2020-286 zo dňa 21.06.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/135/2021 – 591 zo dňa 31.08.2022, ktorým bol maloletý na čas po rozvoде zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 450 eur a bol upravený styk otca s maloletým počas bežného roka každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15:00 hod. nepretržite do piatku do 08:00 hod., každý párny kalendárny týždeň v pondelok od 15:00 hod. do utorka do 08:00 hod. a od piatku od 15:00 hod. nepretržite do pondelka 8:00 hod nasledujúceho týždňa; súčasne bol upravený styk otca s maloletým počas prázdnin a sviatkov.

36. Napadnutým rozsudkom v časti výroku II. týkajúcej sa zmeny úpravy styku počas bežného roka súd prvej inštancie upravil tzv. bežný styk tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15:00 hod do 19:00 hod., - každý párny týždeň v kalendárnom roku v pondelok od 15:00 hod. do 19:00 hod., a od piatku od 15:00 hod. nepretržite do nedele do 19:00 hod., s čím otec nesúhlasil, namietal, že súd prvej inštancie takto konal v rozpore so záujmom maloletého, jednostranne vyhovel návrhu matky, nesprávne vyhodnotil jeho schopnosti ako otca zabezpečiť starostlivosť o maloletého, čím mu neodôvodnene obmedzil právo na širší kontakt s maloletým.

37. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v časti zmeny úpravy styku otca s maloletým, pričom dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil skutkové okolnosti podstatné pre vyhodnotenie úpravy styku otca s maloletým. Spôsob a rozsah úpravy styku otca s maloletým riadne odôvodnil v odseku 42. napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje bez nutnosti ho opakovať. Nebolo potom možno zohľadniť a ani vyhodnotiť ako dôvodnú odvolaciu námietku otca, že súd prvej inštancie nezohľadnil najlepší záujem maloletého, aj s poukazom na aktuálnu zmenu pomerov na strane maloletého. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zmene úpravy styku zvažil a správne vyhodnotil podstatnú zmenu okolností na strane maloletého, ktorý od septembra 2024 začal navštevovať 1. ročník základnej školy, ako aj skutočnosť, že pôvodná úprava styku v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/135/2021-591 zo dňa 31.08.2022, týmto novým skutkovým okolnostiam nezodpovedá. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplynulo, že táto úprava (najmä pri prespávaní maloletého u otca počas pracovných dní a následným ranným presunom zo vzdialeného bydliska otca v A. do základnej školy v D.) už počas prvých dní školskej dochádzky viedla k problémom. Maloletý dňa 12.09.2024 do školy vôbec nenastúpil, otec maloletého do školy neprivezol, požiadal v škole, aby mu pripravili študijné materiály a rozvrh hodín predmetov, ktoré bude preberať s maloletým, čo odôvodnil vzdialenosťou 50 km medzi školou a domovom. K 13.09.2024 mal maloletý oneskorený príchod o 8:15 hod., kedy bol privezený otcom. Uvedené otec nespochybnil, v odvolaní spresnil, že dňa 12.09.2024 sa maloletý vyučovania zúčastnil z domu, čo bolo vopred dohodnuté, taktiež oneskorený

príchod maloletého bol ospravedlnený. Odvolací súd však uvádza, že takto vopred dohodnutá absencia a neskorý príchod vzhľadom na skutočnosť, že maloletý len začal základnú školu navštevovať, mohli byť školou v danom čase tolerované. Nič to však nemení na skutočnosti, že nie sú v súlade so školským poriadkom, ktorý ukladá povinnosť pravidelnej a včasnej účasti na vyučovaní a za opakované bezdôvodné meškania považuje konanie za porušovanie školského poriadku. Hoci otec poukazuje na možnosť domácej prípravy maloletého, takáto úvaha nemôže nahrádzať povinnú školskú dochádzku, ktorá je zákonom uložená a musí byť realizovaná v školskom zariadení. Otec nemá pedagogické vzdelanie, ani odbornú kvalifikáciu na vzdelávanie maloletého, ktorý takýto spôsob vzdelávania ani nemá povolený, a preto predstava otca o prípadnej domácej náhrade vyučovania je neudržateľná a nezodpovedá zákonným požiadavkám na plnenie povinnej školskej dochádzky.

38. Otec vo svojom odvolaní tiež namietal časovú náročnosť dochádzania aj vzhľadom na vzdialenosť medzi jeho bydliskom a školou, pričom poukázal na to, že aj predtým maloletý navštevoval materskú školu v N., kam tiež bolo potrebné takto dochádzať. Tento argument však podľa odvolacieho súdu neobstojí. Dochádzka do materskej školy síce prinášala určité organizačné nároky, avšak jej povaha nebola totožná s povinnou školskou dochádzkou, kde je pravidelnosť a dochvilnosť základným predpokladom úspešného plnenia vzdelávacích povinností. Hoci vzdialenosť medzi A. a D. sama osebe nie je neprekonateľná, jej dôsledkom je nutnosť skorého ranného vstávania maloletého už o 6.00 hod., čo otec v odvolaní sám potvrdil. Takto nastavený režim je pre dieťa v ranom školskom veku neprímerane zaťažujúci a vedie k narušeniu jeho školských povinností a celkovej adaptácie na školské prostredie. Otec opakovane zdôrazňuje význam a kvalitu svojho vzťahu k maloletému, ktorý odvolací súd v žiadnom prípade nespochybňuje, pričom je nesporné, že medzi otcom a maloletým existuje pevná citová väzba, ktorá svedčí o stabilnom a kontinuálnom vzťahu rodiča a dieťaťa, otec disponuje osobnostnými a výchovnými predpokladmi potrebnými na riadny výkon rodičovských práv a povinností voči maloletému, čo potvrdzuje jeho doterajší záujem a schopnosť aktívne participovať na starostlivosti o dieťa. Odvolací súd preto konštatuje, že prekážkou doterajšej, rozšírenej formy styku počas školských dní nie je nedostatok vzťahu medzi otcom a maloletým, ani nevhodnosť prostredia u otca, ale objektívna skutočnosť, že prespávanie maloletým v domácnosti otca počas pracovného týždňa viedlo k nepravidelnej a oneskorenej školskej dochádzke maloletého. Ani samotné súdne rozhodnutie by tento problém neodstránilo, keďže povinnosť každodenného dochádzania by aj naďalej ostala na otcovi a dieťa by bolo vystavené nadmernému zaťaženiu a riziku porušovania školského poriadku. Preto bolo nevyhnutné pôvodnú úpravu styku zmeniť a prispôbiť ju tak, aby zachovala kontakt otca s maloletým, no zároveň neohrozovala jeho riadnu školskú dochádzku. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne rozhodol o zmene úpravy styku tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v stredu od 15:00 hod. do 19:00 hod., každý párný týždeň v pondelok od 15:00 hod. do 19:00 hod. a každý párný týždeň od piatku od 15:00 hod. do nedele do 19:00 hod., pričom odovzdávanie a preberanie maloletého sa bude realizovať priamo v školskom zariadení, ktoré navštevuje, alebo v mieste bydliska matky, čím sa zabezpečí kontinuita starostlivosti a stabilita denného režimu dieťaťa. Týmto súd prvej inštancie správne zohľadnil najmä prvoradý záujem maloletého na riadnom a včasnom plnení povinnej školskej dochádzky, čím si osvojuje návyky zodpovednosti a má zabezpečený stabilný a predvídateľný režim. Je súčasne potrebné si uvedomiť, že ani nespochybniteľné právo otca na styk s maloletým nemôže byť nadradené nad záujem maloletého. Odvolací súd dopĺňa, že intenzita vzťahu medzi otcom a maloletým nebude týmto rozhodnutím oslabená, pretože kvalita spoločného času nezávisí len od jeho dĺžky, ale predovšetkým od obsahu a atmosféry, ktorú otec dokáže vytvoriť.

39. Odvolací súd tak vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti vyplývajúce z riadne vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky na zmenu úpravy styku s maloletým je dôvodný.

40. K odvolacej námietke otca o nesprávnosti výroku IV. odvolací súd uvádza, že táto námietka je dôvodná. Odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v nadväznosti na odvolacie námietky otca zistil, že súd prvej inštancie vo výroku IV. nesprávne označil rozhodnutie, ktoré malo byť týmto výrokom zmenené. Súd prvej inštancie uviedol, že mení rozsudok Okresného súdu Pezinok, č. k. 12P/117/2020-66 zo dňa 12.10.2020. Otec v odvolaní oprávnenne namietal, že takéto označenie je nesprávne, keďže uvedený rozsudok bol rozhodnutím vydaným v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, teda nepredstavoval poslednú a právoplatnú úpravu styku otca s maloletým, ktorá bola účinná v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v tomto konaní. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že posledná právoplatná a vykonateľná úprava styku

otca s maloletým bola obsiahnutá v rozsudku Okresného súdu Pezinok, č. k. 12P/87/2020-286 zo dňa 21.06.2021, ktorý bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 20CoP/135/2021-591 zo dňa 31.08.2022. Toto rozhodnutie predstavovalo právny základ pre prípadnú zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Vzniknutý nesúlad bolo preto potrebné odstrániť zmenou napadnutého výroku IV. rozsudku.

41. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie výrokom III. vo zvyšku návrh matky zamietol. S uvedeným sa odvolací súd nestotožňuje z dôvodu, že konanie o zmenu úpravu styku s maloletým dieťaťom možno začať na návrh a aj bez návrhu, ak zákon neustanovuje inak (§ 23 ods. 1 a 2 Civilného mimosporového poriadku). Ak je aj konanie začaté na základe návrhu, nie je súd viazaný tým, čoho sa navrhovateľ domáha. V konaniach, ktoré je možné začať aj ex offo, je prelomená významná procesná zásada ne ultra petitem partium (§ 40 Civilného mimosporového poriadku). Nebol preto dôvodný postup súdu prvej inštancie, ak návrhu matky v plnom rozsahu nevyhovel, keďže sa jedná o konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu, pričom v takýchto konaniach v zmysle Čl. 5 Civilného mimosporového poriadku je prelomená dispozičná zásada, ktorou je ovládané sporové konanie. Platí teda, že v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd nie je viazaný návrhom účastníkov konania. Výrok rozhodnutia preto nemá obsahovať zamietajúci výrok ostávajúcej časti, keďže zo samého výroku je zrejmé, či súd rozhodol odlišne od petitu uvedeného v návrhu na začatie konania, resp. o konkurenčnom návrhu druhého rodiča.

42. Podľa § 2 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

43. Podľa § 230 Civilného sporového poriadku, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

44. V zmysle § 161 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť („ďalej len procesné podmienky“).(1) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.(2)

45. Procesné podmienky (podmienky konania) predstavujú základné procesné predpoklady na to, aby súd mohol vo veci autoritatívne rozhodnúť. Ich existencia a splnenie je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným, alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu čl. 1 Základných princípov Civilného sporového konania, čo je cieľom civilného konania. Procesný kódex ich definuje ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku trpí konanie v prípade, ak súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol napriek existujúcim nedostatkom týkajúcim sa procesných podmienok.

46. Odvolací súd konštatuje, že prekážka veci právoplatne rozhodnutej vyplýva z ustanovenia § 230 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať z úradnej moci v každom štádiu konania, a jej následkom je vždy zastavenie konania. V záujme zabezpečenia právnej istoty účastníkov konania tak zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (o tom istom návrhu na začatie konania podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností) boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia, resp. zabraňuje duplicitu rozhodovaniu o tom istom nároku. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, teda ak vyplýva z rovnakého skutku. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia „táto vec“ prejednávaná znova.

47. Odvolací súd na tomto základe pristúpil k preskúmaniu skutočnosti, či po rozhodnutí veci vedenej na Okresnom súde Pezinok rozsudkom, č.k. 5P/8/2023-220 zo dňa 19. júna 2023, v spojení s opravným

uznesením, č.k. 5P/8/2023-315 zo 24. októbra 2024, a rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 15CoP/183/2023-350 zo dňa 27. júna 2024, ktorým zamietol návrh otca na zmenu zverenia maloletého (výrok I.) a návrh matky na zmenu úpravy styku (výrok II.) došlo k zmene pomerov - skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktorými otec zdôvodňuje návrh na zmenu zverenia maloletého do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti, na zrušenie výživného 450,- eur mesačne a uloženie povinnosti rodičom udržiavať rodičovskú komunikáciu.

48. Porovnaním predmetných návrhov otca, ako aj vyššie citovaných rozhodnutí vyplýva, že je daná totožnosť účastníkov konania – tí istí rodičia – otec a matka a maloletý A., návrhy smerujú k zmene úpravy výkonu ich rodičovských práv a povinností k tomu istému maloletému, totožnosť účastníkov je teda nesporná. Daná je tiež totožnosť predmetu konania, keďže v oboch návrhoch otca (z roku 2023, aj 2024) je podstata ním opísaného stavu identická. Návrhom zo dňa 6. februára 2023 (sp. zn. 5P/8/2023) sa otec domáhal zverenia maloletého dieťaťa do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch, pričom súčasťou tohto návrhu boli aj ďalšie podmienky výkonu rodičovských práv a povinností – najmä zastupovanie a spravovanie majetku maloletého, určenie trvalého bydliska maloletého, neurčenie výšky výživného, určenie rozsahu výkonu osobnej starostlivosti každého z rodičov, spôsob odovzdávania a preberania maloletého a jeho prípravy oboma rodičmi, rozdelenie nákladov na maloletého, zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, ako aj povinnosť rodičov aktívne dodržiavať rodičovskú komunikáciu. Krajský súd v Trnave ako vtedy odvolací súd (sp. zn. 15CoP/183/2023) vo svojom rozhodnutí výslovne uviedol, že dotknuté podmienky boli súčasťou návrhu na rovnomernú striedavú starostlivosť, pričom napadnutý výrok súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh zamietnutý, v plnom rozsahu preskúmal a potvrdil. Následným návrhom z 9. mája 2024 (doplneným 30. mája a 12. augusta 2024, sp. zn. 5P/138/2024) sa otec opätovne domáhal totožnej zmeny – zverenia maloletého do rovnomernej striedavej starostlivosti v intervale 7/7 a zrušenia vyživovacej povinnosti s tým, že rodičia majú znášať náklady spojené s dieťaťom rovnakým dielom. Rozšírenie návrhu o náhradu súhlasu matky so zápisom maloletého do základnej školy v H. a určenie trvalého pobytu maloletého v H. nemení podstatu veci, pričom tieto posledné dva uvedené návrhy boli riadne prejednané a bolo o nich rozhodnuté súdom prvej inštancie a na základe odvolania boli preskúmané aj odvolacím súdom. Pokiaľ ide o skutkový základ návrhov, aj ten je totožný. Otec v oboch prípadoch poukazoval na to, že maloletý sa už fakticky nachádza v nerovnomernej striedavej starostlivosti v pomere 8:6 dní a počas prázdnin v rovnomernej striedavej starostlivosti, pričom tento stav považuje za dôvod na zavedenie plnohodnotného modelu 7/7. V oboch návrhoch zdôrazňoval, že dieťa je vývojovo pripravené na takúto formu starostlivosti – v roku 2023 odkazoval na jeho vek a školskú zrelosť, v roku 2024 na nástup do základnej školy. V oboch návrhoch opakovane tvrdil, že matka porušuje rodičovskú dohodu z r. 2020 tým, že svojvoľne rozhoduje o školskom zariadení, čo v roku 2023 spájal s umiestnením do materskej školy v N. a v roku 2024 so zápisom do základnej školy v D.. V oboch návrhoch zdôrazňoval, že takéto rozhodnutia matky spôsobujú nerovnosť medzi rodičmi, nadmernú dopravnú a časovú záťaž a neúmerné finančné náklady, ktoré on znáša vo väčšej miere. Rovnako v oboch návrhoch namietal neprimeranosť výživného, keď tvrdil, že matka neoprávnene poberá časť výživného, ktoré nezodpovedá skutočným potrebám maloletého, a preto žiadal jeho zrušenie a rozdelenie nákladov medzi rodičov. Napokon, v oboch návrhoch otec zdôrazňoval, že matka nekomunikuje a odmieta spoluprácu, čím podľa neho bráni rovnomernému výkonu rodičovských práv a povinností. Z uvedeného je zrejmé, že skutkové okolnosti, o ktoré otec opiera svoje návrhy, sú totožné. Mení sa len ich časový rámec a konkrétny prejav (materská škola, základná škola), avšak samotný skutkový základ zostáva rovnaký – existencia nerovnomernej striedavej starostlivosti, spory o školské zariadenie, dopravná záťaž, výživné a nefunkčná rodičovská komunikácia. Z týchto skutkových okolností vyplýva, že návrh otca z mája 2024 sa netýka novej veci, ale svojím obsahom a skutkovým základom opätovne smeruje k rozhodnutiu o tej istej veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. Je preto naplnená prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá bráni, aby súd vo veci opätovne meritórne rozhodol.

49. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie nad rámec považuje za potrebné zdôrazniť, že samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie explicitne neuviedol vo výroku, ktoré návrhy otca zamietol, nezakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR je nepreskúmateľnosť rozhodnutia daná iba vtedy, ak zo samotného rozhodnutia nie je možné zistiť, o akých návrhoch súd rozhodol a aké dôvody ho k tomu viedli. V predmetnej veci odvolací súd konštatuje, že zo systematiky rozhodnutia súdu prvej inštancie je nepochybné, aké návrhy otec v konaní uplatnil a akým spôsobom sa s nimi súd prvej inštancie vysporiadal. Odôvodnenie rozsudku obsahuje jasnú identifikáciu jednotlivých návrhov otca a zároveň aj presnú argumentáciu, prečo ich súd

prvej inštancie nepovažoval za dôvodné. Súd prvej inštancie teda zamietnuté návrhy riadne špecifikoval v odôvodnení, pričom uviedol skutkové aj právne dôvody ich zamietnutia. Odvolací súd zároveň pripomína, že rozhodnutie súdu je potrebné hodnotiť ako celok, pričom výroky a odôvodnenie na seba nadväzujú a tvoria jeden ucelený právny akt. Nemožno preto izolovane vytrhnúť z kontextu len výrok, ale je potrebné prihliadnuť aj na odôvodnenie, ktoré poskytuje dostatočné vysvetlenie prijatého rozhodnutia. Je teda zrejme, že z napadnutého rozsudku možno jednoznačne zistiť, ktoré návrhy otec v konaní uplatnil, tak ako sú špecifikované v odsekoch 36. až 40. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, k akým skutkovým zisteniam súd prvej inštancie dospel, a prečo tieto návrhy nepovažoval za dôvodné. Za týchto okolností preto nemožno hovoriť o nepreskúmateľnosti rozsudku v časti zamietnutia návrhov otca, keďže rozhodnutie obsahuje dostatok skutkových a právnych dôvodov na posúdenie jeho správnosti a zákonnosti.

50. V závere odvolací súd uvádza, že hoci otec v odvolaní namietal nesprávnosť napadnutého rozsudku v zmysle odvolacích dôvodov podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, h/ Civilného sporového poriadku, odvolací súd poukazujúc na vyššie uvedené odôvodnenie dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie jasne a presvedčivo objasnilo skutkový aj právny základ rozhodnutia a stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo otca ako účastníka konania na spravodlivý proces. Aj pokiaľ ide o otcom tvrdené nesprávne právne posúdenie vecí, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu nezistil omyl súdu prvej inštancie pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, nezistil, že by súd prvej inštancie použil nesprávny právny predpis, alebo že by súd prvej inštancie síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval. Nezistil ani, že by súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedená odvolacia argumentácia otca preto v tomto smere nie je preto dôvodná. V odôvodnení rozhodnutia totiž nie je povinnosťou súdu detailne uvádzať každý argument účastníka konania a k nemu relevantné dôvody, ak to súd nepovažuje za podstatné alebo ak danému návrhu sú dané presvedčivé odpovede v odôvodnení napadnutého rozhodnutia tak, ako to bolo v prejednávanej veci v jednotlivých odsekoch napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, konkrétne v odsekoch 36. až 43. odôvodnenia, súčasne aj pokiaľ ide o odvolacie námietky otca týkajúce sa nenáležitého a nedostatočného zistenia skutočného stavu veci.

51. Vedený týmito úvahami odvolací súd napadnutý výrok I. v časti zamietnutia návrhu otca na nahradenie súhlasu matky so zmenou školy a trvalého pobytu maloletého a v napadnutom výroku II. potvrdil (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), vo zvyšnej zamietajúcej časti napadnutý výrok I. zrušil a konanie v tejto časti zastavil (§ 389 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku v spojení s § 161 Civilného sporového poriadku), v napadnutom výroku IV. zmenil (§ 388 Civilného sporového poriadku) a v napadnutom výroku III. zrušil (§ 389 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku).

52. V mimosporových konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky. V prejednávanej veci nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku. O náhrade trov konania vzhľadom na vyššie uvedené teoretické východiská o nároku na náhradu trov konania tak odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

53. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (§ 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 Civilného sporového poriadku možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).